

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

ไตรรัตน์ ช่วยอุระชน *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ประชากรใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 135 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert)

ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 พบว่า ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน ด้านหลักสูตร ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามเพศและระดับการศึกษาของครูในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของยุคโลกาภิวัตน์ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในสังคมโลกและสังคมไทย จะเกิดความแปรเปลี่ยน ความสับสนวุ่นวายของสังคม ซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่ง กลายเป็นวิกฤตของสังคมไทย ทิศทางหรือแนวทางที่มีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นนี้ได้ คือการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้มีการตั้งเป้าหมายสูงสุดคือ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้ เต็มศักยภาพ โดยเน้นให้นักเรียนมีความสามารถทางความคิด สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์หาค้นหาสาเหตุและหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ทันโลก ทันเหตุการณ์ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่รู้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีสันติ เป้าหมายในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือให้เป็นคนเก่ง คนดี และมี ความสุข ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพและความสามารถในการจัดการศึกษาด้วยการเปลี่ยนแปลงระบบ วิธีการบริหารและการจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ(บันลือ พลฤกษ์วัน,2545:155)

เนื่องจากงาน วิชาการมีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดการศึกษาโดยตรง เป้าหมาย ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เพื่อการนำองค์กรหรือสถานศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายหรือ ทิศทาง ที่ถูกต้อง ผู้บริหารต้องสามารถใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และแผนงาน นำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อการบริหารงานที่ดีและการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ครูซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งในองค์กร ต้องช่วยกันคิดหาวิธีและแนวทางในการบริหาร จัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ให้มีความ สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสถานศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่ง ได้แก่แนวทางในการบริหารหลักสูตร การบริหารการเรียนการสอนการประเมินผล การนิเทศ ภายใน การพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ การวิจัยและการบริหารโครงการทางวิชาการ การบริหาร ระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ และการบริหารการประเมินผล งานทางวิชาการ การบริหารงาน วิชาการเป็นงานที่สำคัญ(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2547:160) งานวิชาการทุกคนจะปฏิเสธให้คนอื่นครใดไปดำเนินการเพียงคนเดียวไม่ได้ ทุกคนต้องร่วมกันทำ

กิจการทุกอย่างจะดำเนินไป ตามแผนงานของสถานศึกษาที่ตั้งไว้ การบริหารงานวิชาการในสัดส่วนซึ่งถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญ มาก

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าครูมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการบริหารงานวิชาการ ของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ครูที่มีเพศ ระดับการศึกษา จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่าย โรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ ได้แก่ ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามเพศและระดับการศึกษาและตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 135 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามเพศและระดับการศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

ครูที่มีเพศและระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 และนำผลการศึกษาที่ได้ นำรูปแบบไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา ปรับปรุง ในการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ และระดับการศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 และร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ตามกรอบที่กำหนดไว้แล้ว สนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระ ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำมาคำนวณค่า IOC (index of item objective congruence) และปรับปรุงเนื้อหาให้ได้คุณภาพ เมื่อได้แบบสอบถามที่ได้คุณภาพแล้ว นำไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียน สำนักงานเขตประเวศ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 116-119) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม 0.788 และนำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มจากการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงโรงเรียนในสำนักงานเขตประเวศ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำแบบสอบถามกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำมา คำนวณหาค่าทางสถิติ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 116-119)

2. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป โดยหาร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean \bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.1 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงาน วิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิจิตร เขต 2 ที่มีเพศต่างกัน ใช้สถิติ t -test (independent samples)

3.2 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน วิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิจิตร เขต 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนใน อำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง โดยมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับการศึกษาปริญญาโท

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่า ครูมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน ด้านหลักสูตร ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ เมื่อ พิจารณารายข้อของแต่ละด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้าน หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการ

บริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายเกี่ยวกับ การบริหารหลักสูตร ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ เปิดโอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ดำเนินการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่น และกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้เรียนจากสภาพปัญหาความต้องการหรือความจำเป็นของชุมชน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จัดประชุมคณะครู เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร

2.2 ด้านการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ แผนการสอน และคู่มือครูเป็นแนวทางในการบันทึกการสอน,จัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้อง กับสภาพท้องถิ่น รองลงมา คือ จัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของครูเป็นหลัก ส่วนข้อ อื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ สนับสนุนทุกชั้นเรียน จัดทำแผนการสอนเพื่อสะดวกในการสอนแทน

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น และจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ เน้นการปฏิบัติจริง

2.3 ด้านการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้าน การประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กำหนดช่วงเวลาในการ ประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน, จัดอบรมครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ ให้การแนะนำในการเลือกใช้เครื่องมือและการประเมินผล และสร้างเครื่องมือวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนตามรายการที่กำหนด ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กำหนดรูปแบบในการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละภาค เรียนอย่างชัดเจน

2.4 ด้านการนิเทศภายใน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้าน การนิเทศภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กำหนดจุดมุ่งหมายในการ นิเทศภายในอย่างชัดเจน รองลงมา คือ สร้างความตระหนักให้กับครูในสถานศึกษา, ให้ครูผู้สอนมีส่วน

ร่วมในการวางแผนการนิเทศภายใน ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สนับสนุนครูผู้สอนให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการจัดทำแผนการสอน โดยการไปอบรมหรือเชิญวิทยากรมาบรรยาย

2.5 ด้านการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยและพัฒนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ สนับสนุนให้ครูผู้สอนนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนข้ออื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูในสถานศึกษาได้ศึกษาคูงานและเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ส่งเสริมและพัฒนาครูในสถานศึกษาให้จัดทำผลงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง ให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.6 ด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุก ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำโครงการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ รองลงมา คือ วางแผนประเมินทางวิชาการให้เหมาะสมกับช่วงเวลา และกำหนดแผนการบริหารงานสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จัดตั้งคณะกรรมการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ครูเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ครูของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิบูลย์เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิบูลย์เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยรายด้านประกอบด้วย ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน ด้านหลักสูตร ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการมีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดการศึกษาโดยตรง เป้าหมาย ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึง ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เพื่อการนำองค์กรหรือสถานศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายหรือ ทิศทางที่ถูกต้อง ผู้บริหารต้องสามารถใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และแผนงาน นำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อการบริหารงานที่ดีและการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น สถานศึกษาจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาชุมชนและสังคมภายนอกให้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือ กำหนด ทิศทาง ให้คำแนะนำเพื่อให้สถานศึกษาสามารถผลิตประชากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังของสังคม ต่อไป

ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของรุ่ง ลอยเลิศ (2553) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย พบว่า บางปัจจัยย่อยยังดำเนินงานได้ไม่ ถูกต้อง หรือ ครบถ้วนตามหลักการและขั้นตอน ซึ่งเป็นเหตุให้ชุมชนขาดความเชื่อมั่น ขาดความ ศรัทธาต่องานวิชาการของโรงเรียน ได้แก่ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การพัฒนาครูทางด้าน วิชาการและการสอน การใช้นวัตกรรมการสอน การใช้เทคโนโลยีทางการสอนและสื่อการสอน การสอนซ่อมเสริม และการใช้ทรัพยากรในชุมชน สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนควรร่วมมือกับชุมชน ประชุม ปรีกษาหารือ เพื่อวางแผนงานวิชาการ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน และ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาเพื่อพัฒนาครูทางด้านวิชาการและการสอนอยู่เสมอ ควรสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครู โดยการยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจในการปฏิบัติงาน ควรมี พฤติกรรมเป็นผู้นำทางวิชาการเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ครู และควรทำนิเทศการสอนในลักษณะให้ ความรู้แก่ครูอยู่เสมอ ด้านการสอน ครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรก่อนการวางแผนและเตรียมการ สอน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน โรงเรียนควร อบรมให้ครูผู้สอนสามารถใช้ นวัตกรรมการสอน เทคโนโลยีทางการสอนและสื่อการสอน ประกอบการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียน ควรสร้างความศรัทธาทางด้านวิชาการต่อชุมชน ควรรายงานเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ใช้ทรัพยากรในชุมชนประกอบการเรียนการสอนและ

ใช้สิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ควรขอความช่วยเหลือและความร่วมมือจากชุมชน เป็นครั้งคราว โดยเน้นทางด้านวิชาการ เป็นหลัก ระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของสมชาย คงสว่าง (2553) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีความต้องการ พัฒนาการบริหารงานวิชาการโดย ภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารที่มี ประสบการณ์การดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวม และรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน ผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดย ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนที่มีห้องเรียนตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการมากกว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มี ห้องเรียนต่ำกว่า 12 ห้องเรียน เมื่อพิจารณาเป็นราย องค์ประกอบพบว่า งานห้องสมุดและงาน นิเทศภายในไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะนั้นควรจัด ให้มีโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร เพื่อเป็น ต้นแบบ ควรมีครูเพียงพอตรงกับความต้องการ ควรมีการนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการ เรียนการสอน ควรนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการ สอนของครู ควรมีห้องสมุดเป็น เอกเทศและมีหนังสือเพียงพอ ควรส่งเสริมให้ครูนิเทศกันเอง ควร ประชุมวางแผนการดำเนินงาน กันทุกฝ่ายและควรให้บุคลากรเข้ารับการอบรมทุกครั้ง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน ในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 พบว่าครูกลุ่มเครือข่าย โรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอคงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาครุจิต รัชชู (2553) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูอาจารย์ และ ผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระนอง พบว่า โดยส่วนรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยที่ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูอาจารย์ การจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ งานประชุมอบรมทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.05 โดยครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูอาจารย์ที่มี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ส่วนงานอื่นๆไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม ขนาดโรงเรียนพบว่า โดยส่วนรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์ ใน โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ครูอาจารย์ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เมื่อ พิจารณารายองค์ประกอบ งานหลักสูตรและการ นำหลักสูตรไปใช้ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและ สื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งาน

ห้องสมุด และงานนิเทศภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยครูอาจารย์ในโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครู อาจารย์ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ส่วนการเรียนการสอนและงานประชุมทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า โดยส่วนรวมและรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า โดยส่วนรวมและรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ดังต่อไปนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

ด้านด้านการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ ต่ำกว่าด้านอื่น ดังนั้นครูจะต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้เป็นการบริหารงานวิชาการในด้านนี้ดีขึ้น

2. ครูต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความตระหนักถึงงานด้านวิชาการ เพื่อจะทำให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่ตนปฏิบัติอยู่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนในอำเภอดงเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

2. ควรวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) เพื่อพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพ และมีรูปแบบที่นำไปขยายผลยังโรงเรียนโดยทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

การมัธยม, กอง. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา(หมวดที่ 2 บริหารศาสตร์):เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง/กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา.กรุงเทพฯ: กอง, 2553.

กิตติมา ปรีดีดิถ.การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.กรุงเทพมหานคร.อักษรบัณฑิต: 2552.

กิตติศักดิ์ เปรมสุข. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ปีการศึกษา 2548. ปรินญาณีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก,2524.

ไกร ไทยกล้า.การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนการประถมศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต .จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2549.

ครรชิต รักชู. ศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง.สงขลา: ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2549.

ครรชิต กษมาภรณ์. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดสิงห์บุรี.ปรินญาณีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.2550.

จาริก เนาะมาตย์. การบริหารงานวิชาการของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอในจังหวัด นครพนม.ขอนแก่น:ปรินญาณีพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.2552.

อุทัย บุญประเสริฐ. และคณะ. หลักและแนวทางในการจัดการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา.กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองศาสน์การพิมพ์.

_____. การวางแผนการศึกษา.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2542.